

mand til at benytte en Andens Varemærke ikke lettelig kunne være nogen anden end den, i Saab om at Publikum ikke altid er saa nøie orienteret, at forsøge for sig at udbytte den Tillid, som ikke han, men en Anden har erhvervet, hvad der ikke turde fortjene nogen Opmuntring af Lovgivningen.

Udvalget stiller Vndringsforslag, sigtende til at gennemføre den ovennævnte Ordning.

Et Mindretal (De Christensen, Beth, G. Petersen, S. Steffenen) formener endvidere, at i Overensstemmelse med den i Lovforslaget § 9, 2det Punktum, om beslegtede Tilfælde indeholdte Regel bør en Kjendelse ei heller erlægges for Anmeldelse af, at Varemærket agtes benyttet til flere, end de oprindelig angivne Slags Varer. Mindretallet stiller Vndringsforslag i denne Retning.

Med Hensyn dernæst til Lovudkastets Bestemmelser vedrørende Straffeansvaret, og hvad dermed staar i Forbindelse, er hele Udvalget enigt i, at Lovudkastet bør undergaa væsentlige Forandringer. I denne Retning skal bemærkes følgende:

I § 20, første Stykke, andet Punktum, siges at fra Lovens Krafttræden „bortfalder Bestemmelsen i almindelig borgerlig Straffelovs § 278, andet Stykke, første Punktum“. Det synes her ved at være overset, at ved saaledes at udfikere det nævnte Punktum af Straffelovens § 278, vil Meningen af det efterfølgende Punktum i det Mindste i formel Henseende i en betænkelig Grad forrykkes, idet det deri brugte Udtryk: „den nysnævnte Straffebestemmelse“ da vil komme til at referere sig til Straffebestemmelsen i § 278 første Stykke, som er Fængsel paa Bånd og Bød ikke under 5 Dage, eller Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar, medens ved det nævnte Udtryk ifkun er sigtet til Straf af Bøder indtil 100 Rd., og i Gjentagelsestilfælde højere Bøder eller Fængsel.

I § 18, sidste Stykke, foreskrives med Hensyn til de Straffelager, der kun paatales efter den Forurittedes Begjæring, at Paatale bortfalder, saafremt den Forurittede ikke begjærer saadan inden Aar og Dag, efter at han er blevet vidende om den stedfundne Overtrædelse. Herved søges efter Udvalgets Formening, indført en faavel mangelfuld som mod de nugældende Regler stridende Præskriptionsriit, idet som bekendt, almindelig borgerlig Straffelov §§ 66 og 67 foreskrive, at Straffen for en Forbrydelse, der kun efter den Fornærmedes Begjæring skal forfølges af det Offentlige, i alle Tilfælde bortfalder efter 2 Aars Forløb, og desforuden saafremt den Forurittede ikke inden et Aar efter at være bleven vidende om Gjærningsmanden begjærer Paatale.

Udvalget er fremdeles enigt i, at det bør

udtrykkes i Loven, at der kan tilljendes den Forurittede Skadeserstatning, samt at Loven med Hensyn til Straffebestemmelser for uhjemlet Brug af Andres Mærker hovedsagelig bør slutte sig til, hvad Straffeloven, navnlig samenes § 278, indeholder herom, medens dog

Et Flertal (Bertelsen, Ole Christensen, Suel, Beth, G. Petersen, Steenstrup) tror, at almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866 bør betragtes som en sammenhængende Helhed, og at Harmonien imellem dennes enkelte Bestemmelser vilde brydes ved uden særlig Nødvendighed at afskæpe enkelte af de i disse foreskrevne Straffe, naar Lovgivningen leilighedsvis kommer til at beskæftige sig med Forhold, der berøres af Straffeloven. Flertallet skjønner ikke, at en Nødvendighed af den ansøtte Bestaafenhed foreligger i nærværende Tilfælde, da der derimod ingen Betænkelighed ved at følge den tilsvarende tydske Lov af 30te November 1874 deri, at der ved Siden af Kjendelsen af det ifølge Straffelovens § 278 forskyldte Straffeansvær, kan efter den Forurittedes Begjæring tillægges ham en Bøde fra 200 til 2,000 Kr., saaledes at denne Bøde tjener ham som Skadeserstatning, saafremt han ikke foretrekker eller henvises til at søge Erstatning under et civilt Sagsmaal. I Genhold til disse Betragtninger stiller Flertallet Vndringsforslag.

Et Mindretal (Gösch, Klein, S. Steffenen) tror dog, at man bør indskrænke sig til med Lovforslaget at forhøje Bødestraffen til Bøder fra 200 til 2,000 Kr., og stiller Vndringsforslag i Overensstemmelse hermed.

Med Hensyn til de øvrige Vndringsforslag forbeholder man sig mundtlig at begrunde disse.

Til Lovudkastet fülles følgende

Vndringsforslag:

Til § 1.

Udvalget:

1) I anden Linie foran „at“ og i fjerde Linie foran „paa“ indskydes „uhjemlet“.

Udvalget:

2) I Slutningen af Paragrafen udgaar og tilføies „for samme Slags Varer“.

Til § 2.

Udvalget:

3) I fjerde Linie efter „Varer“ indskydes „af samme Slags“.